

בְּגִין דְּמִתְהוּא סִטְרָא אַתְּעַר דְּרִגְא אַחֲרָא עֲלָאָה
 לְקִיּוּמָא לִיָּהּ לְפִי שְׂמֵאוֹתוֹ צַד הַתְּעוּרָרָה בַּחִינָה אַחֲרַת עֲלִיּוּנָה בַּחִינַת יִסוּד דַּאבֵּא
 שְׁעִיקָר הָאֲרוֹת הַמַּלְכוּת מִשֵּׁם כַּמִּשָּׁה ה' בַּחֲכֻמָּה יִסוּד אֲרִץ, לְקִיּוּמָא אֵת הַמַּלְכוּת, לְמִתְהוּי
 קִיּוּמָא דְכֻלָּא כְּדִי שְׁעִי"ז יִהְיֶה קִיּוּם לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וְרִיזָא דָּא וְזֵה סוּד מִשְׁכַּב
 וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, קִיּוּמָא דִּילִיָּהּ הָוָה, בְּאִינּוֹן
 אַתְּוּוֹן דְּאַתְּבְּרִיאוּ בְּהוּ שְׂמֵיָא וְאַרְעָא הַקִּיּוּם שֶׁל הַמִּשְׁכָּן הִיָּה בְּאוֹתוֹן
 אֹתוֹת שֶׁבָּחָן נִבְרָאוּ שָׁמַיִם וָאֲרֶץ.

נקרא שמו בצלאל לפי שהיה יודע את צירופי אותיות שבהן נבראו השמים
 והארץ

וּבְגִין כֵּן וּכְיוּן שֶׁהִקְמַת הַמִּשְׁכָּן הִיָּתָה עִי אֹתוֹן הָאוֹתוֹת לְכֹן, כָּל עֲבִידָאן
 דְּמִשְׁכָּנָא, הָוָה בְּעֲלֵאֵל עֲבִיד לֹוֹן, בְּרִיזָא דְגִלּוּפָא
 (דְּצִרוּפָא) דְּאַתְּוּוֹן, דְּאַתְּבְּרִיאוּ בְּהוּן שְׂמֵיָא וְאַרְעָא. כָּל מַלְאָכַת
 הַמִּשְׁכָּן הִיָּה עוֹשֶׂה בְּצַלָּאֵל בְּסוּד צִירוּפֵי אֹתוֹת שֶׁבָּחָן נִבְרָאוּ שָׁמַיִם וָאֲרֶץ וְהַכֹּל עָשָׂה לְפִי
 צוּי מֹשֶׁה רִבִּינוּ ע"ה וְעַל דָּא אֶקְרִי בְּעֲלֵאֵל וְלִכְּן נִקְרָא שְׁמוֹ בְּצַלָּאֵל, בְּגִין
 דְּהָוָה יָדַע בְּעֲלֵאֵל, גִּלּוּפָא (צִירוּפָא) דְּאַתְּוּוֹן, דְּאַתְּבְּרִיאוּ
 בְּהוּן שְׂמֵיָא וְאַרְעָא. לְפִי שֶׁהִיָּה יוֹדֵעַ אֵת צִירוּפֵי אֹתוֹת שֶׁבָּחָן נִבְרָאוּ הַשָּׁמַיִם
 וְהָאֲרֶץ וְאִי לָא דְּהָוָה יָדַע לְהוּ בְּעֲלֵאֵל, לָא הָוָה יָכִיל
 לְמַעַבְדַּי אִיְהוּ אִינּוֹן עֲבִידָאן דְּמִשְׁכָּנָא וְאִם בְּצַלָּאֵל לֹא הִיָּה יוֹדֵעַ

אותם לא היה יכול לעשות הוא את מלאכת הקמת המשכן. **מֵאִי טַעַמָּא** מה הטעם **אַלֵּא** אלא כיון שהמשכן התחתון הוא כדוגמת המשכן העליון שהיא המלכות, **כְּמֹה דְּמִשְׁכְּנָא עֲלָאָה**, לא הוה ולא אתקינו כל עובדוי, **אַלֵּא בְּהֵוֹא רְזָא דְּאֵינֻן אַתְּוֹן** וכמו שהמשכן העליון לא היה ולא נתקנו כל מעשיו אלא בסוד אותן צירופי אותיות, **אוּף הָכָא מִשְׁכְּנָא דְּלִתְתָּא**, לא הוה ולא אתתקן, **אַלֵּא בְּרִזִין דְּאֵינֻן אַתְּוֹן** כך גם המשכן התחתון לא היה ולא נתקן אלא בסוד אותם צירופי אותיות.

כל מעשה המשכן היה בצירוף אותיות השם הקדוש שמתאים לאותה מלאכה **בְּצִלְאֵל הָוָה מְצַרְף אֵינֻן אַתְּוֹן** בצלאל היה מצרף אותן אותיות, **וּבְרִזָּא דְּכָל צִרּוּפָא וְצִרּוּפָא הָוָה עָבִיד** **אוּמְנוּתָא** ובסוד של כל צירוף וצירוף היה עושה אומנות שכנגד צירוף זה. **וְכָל עָבִידָא וְעָבִידָא דְּמִשְׁכְּנָא**, בכל צירופא הוה עבד חד **אוּמְנוֹ**, וכל מה דאתחזי ליה וכל מעשה ומעשה של המשכן בכל צרוף היה עושה אומנות אחת וכל מה שראוי לה. **וְכֵן בְּכָל עָבִידָאן דְּמִשְׁכְּנָא**, **וְכָל אֵינֻן שְׂיִיפִין וְתִקּוּנֵין דְּמִשְׁכְּנָא**, וכך בכל מעשה המשכן וכל אותם חלקים ותיקונים של המשכן **כִּלְא הָוָה בְּצִרּוּפָא דְּאַתְּוֹן דְּשָׂמָא** **קְדִישָׁא** הכל היה בצירוף אותיות השם הקדוש שיצא באותו צירוף אותיות המתאים לאותה מלאכה.

משה רבינו ידע הכוונות של שם מ"ב ועי"ז הקים את המשכן

וְכַד אַתָּא לְאַקְמָא לִיהּ, וכאשר סיים את מלאכת עשיית כל חלקי המשכן

כל אחד בפני עצמו רצה להקים את כולו יחד בסוד התכללות כל פרקי ואברי

המרכבה העליונה של השכינה **לֹא הָוָה יְכִיל לְמִיקָם לִיהּ** ולא היה יכול

להקימו. **מַאי טַעמָא** מה הטעם. **בְּגִין דְּרַעוּתָא דְסָלִיק עַל אֵינוֹן**

אַתְוּוֹן, לֹא אַתְמָסַר אֱלֹא לְמוֹשֶׁה בְּלְחֹדוֹי לפי שהרצון והכוונה

שצריך לכוין כדי להעלות את כל אותן אותיות לצורך התכללותן יחד לא נמסר אלא למשה

לבדו, **וְאִיהוּ הָוָה יָדַע הַהוּא רַעוּתָא דְסָלִיק לְאֵינוֹן אַתְוּוֹן**

ורק הוא היה יודע את אותה הכוונה של שם מ"ב שמעלה לאותן האותיות, **וְעַל דָּא**

אַתְקַם מִשְׁפָּנָא עַל יְדִיהּ, ולכן מלאכת הקמת המשכן נעשה

על ידי משה **דְּכַתִּיב** כמו שכתוב **וַיִּקָּם מֹשֶׁה** את המשכן. **וַיִּתֵּן מֹשֶׁה**

את אדניו. **וַיִּשֶׂם מֹשֶׁה** את קרשיו. **וּבְצִלָּאֵל לֹא הָוָה יָדַע, וְלֹא**

הָוָה יְכִיל לְמִיקָם לִיהּ ובצלאל לא היה יודע ולא היה יכול להקימו.

הקב"ה נותן עוז שהם הגבורות לעמו היא כנסת ישראל המלכות לצורך בניינה

פִּתַח רַבִּי יַצְחָק אֲבַת־רִיָּה וְאָמַר פתח רבי יצחק לפרש ענין בנין ותיקון

המלכות שהיא סוד המשכן כנ"ל ואמר, מה שאמר דוד המלך, (תהלים כא)

יְהוָה בָּעֲזָךְ יִשְׂמַח מְלֹךְ וּבִישׁוּעַתְךָ מֶה יִגִּיל מְאֹד תֵּאוֹת

לְבוֹ וְגו', חַיִּים שָׂאֵל מִמֶּךָ וְגו', שִׁירְתָּא דָּא לֹא אָמַר לָהּ

דָּוִד, אֵלֶּא עַל תּוֹשֵׁבְחָתָא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל שִׁירָה זֹו לֹא אִמַּר
 אוֹתָהּ דּוּד הַמֶּלֶךְ אֵלֶּא עַל שְׂבַחָהּ שֶׁל כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת, דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא תְּדִי לָהּ בְּחִירוֹ דְּאוֹרֵייתָא, דְּאַקְרִי עֵזוּ שֶׁהִקְבִּי"ה שֶׁהוּא ז"א
 מִשְׁמַח אוֹתָהּ וּמְשַׁפֵּיעַ בָּהּ בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרָאת עֵזוּ מִצַּד הַגְּבוּרוֹת, דְּכִבְתִּיב, כְּמוֹ
 שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים כט) יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן וְגו' . וּפִירוּשׁוֹ שֶׁהִקְבִּי"ה שֶׁהוּא ז"א
 נוֹתֵן עֵזוּ שֶׁהֵם הַגְּבוּרוֹת לְעַמּוֹ הִיא כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל הַמַּלְכוּת לְצוֹרֵךְ בְּנֵינָהּ, וְמָה שֶׁכְּתוּב
 יְשִׁמַּח מֶלֶךְ: דָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ד"א דָּא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל)
 דְּאַתְקְרִי מֶלֶךְ: זוֹהִי הַמַּלְכוּת כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל הַנִּקְרָאת מֶלֶךְ עַל שֵׁם שֶׁהִיא מוֹלַכַת
 בְּתַחְתּוֹנִים, דְּכִבְתִּיב, (דְּבָרִים לג) וַיְהִי בִּישְׂרוּן מֶלֶךְ: וַיִּשְׁרוּן הֵם עִם יִשְׂרָאֵל
 וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל מוֹלַכַת עֲלֵיהֶם.

נתינת החסדים נקראת ישועה

וּבִישׁוּעָתְךָ מַה יִּגִּיל מְאֹד, דָּא יְשׁוּעָה דִּימִינָא אֵלּוּ הַחֲסָדִים
 שֶׁמְשַׁפֵּיעַ בָּהּ ז"א לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָהּ אַחַר שֶׁקִּיבְּלָהּ אֵת הַגְּבוּרוֹת, כְּמָה
 דְּאַתְּ אָמַר כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ט) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֵינַי. וְכֵן
 וְתוֹשֵׁעַ לוֹ יְמִינוֹ. וּמִכַּאֵן שֶׁנִּתְּנָה הַחֲסָדִים נִקְרָאת יְשׁוּעָה כִּי הַחֲסָדִים מִמַּתְקִים אֵת
 כָּל הַדֵּינִים וְהַגְּבוּרוֹת (דְּבָר אַחַר) וְזֶה נִרְמַז בְּמָה שֶׁסִּיִּים מַה יִּגִּיל מְאֹד, י'
 יְתִירָה וּבְמִילַת יִגִּיל יֵשׁ י' יְתִירָה, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּבְרִית קְיָיְמָא
 קְדִישָׁא וי' זוֹ הִיא סוּד אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ, דְּאַיְהוּ חֲדוּהָ דְּכִלְאָ (דִּילָהּ),

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000